

Sakspapir

Saksnr	Utvalg	Type	Dato
027/21	Formannskapet	PS	18.03.2021

Saksbehandler	Arkiv	ArkivsakID
Christopher Marius Straumøy	Gbnr-152/29	20/4477

Klagebehandling av avvist klage på løyve til dispensasjon for gjenoppbygging av husmansstove - gbnr 152/29 - Snekkevika

Vedlegg:

Klage på avvisning av klage på vedtak - Søknad om dispensasjon til oppføring av nedbrent SEFRAK-registert våningshus - "Kristianhuset" - gbnr. 152/29 - Snekkevika
Avvisning av klage på vedtak - Søknad om dispensasjon til oppføring av nedbrent SEFRAK-regi (204608)
Retur av sak - byggesak - gbnr 15229 - Snekkevika - oppføring av nedbrent SEFRAK - registre (203869)
Klagesak oversendt til Fylkesmannen frå Austrheim kommune (203096)
Klage datert 9. november 2020 (202998)
Retur av sak - byggesak - gbnr 152/29 - Snekkevika - oppføring av nedbrent SEFRAK - registrert våningshus - Kristianhuset
Klagesak oversendt til Fylkesmannen frå Austrheim kommune
Oversending av vedtak for endeleg avgjerd - Løyve til oppføring av Nedbrent SEFRAK-registe (202864)
Klage på vedtak om løyve til oppføring av Nedbrent SEFRAK-registert våningshus - Kristianhu (202889)
Klage på vedtak om løyve til oppføring av Nedbrent SEFRAK-registert våningshus - Kristianhu (202889)
Oversending av vedtak for endeleg avgjerd - Løyve til oppføring av Nedbrent SEFRAK-registe (202864)
Merknad til klage på byggjeløyve - gbnr 152/29
Tilbud Ulvøen
Oversendingsepost

Framlegg til vedtak:

Formannskapet i Austrheim tek ikkje klagen til følgje.

Grunngjeving er gjeve i saksutgreiinga.

Vedtaket er heimla i forvaltningslova § 33, jf. § 31.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for endeleg avgjerd.

Formannskapet - 027/21 - 18.03.2021

FS - behandling:

Sakshandsamar Christopher Straumøy orienterte om saka:

Det har komme inn ein klage frå grunneigar, som ikkje leverte klage sist denne saka var oppe. Grunneigar viser til at deira advokat ved ein glipp ikkje har ekspedert denne klagen.

Statsforvaltar har bedt om at det blir gjort eit politisk vedtak i Austrheim før Statsforvaltar tar saka opp til endeleg avgjerd.

Når Statsforvaltar vurderer klagen kan dei sjå på nye moment, slik at alle ting kan vurderast, også klager som ikkje vart leverte i rett tid.

Ordførar Per Lerøy (Ap) sa at så lenge det ikkje har komme noko nytt no, så står han på same konklusjon som sist.

Handsaming i formannskapet:

Samrøystes for rådmannens framlegg til vedtak.

FS vedtak:

Formannskapet i Austrheim tek ikkje klagen til følgje.

Grunngjeving er gjeve i saksutgreiinga.

Vedtaket er heimla i forvaltningslova § 33, jf. § 31.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for endeleg avgjerd.

Saksopplysninger:

Bakgrunn

Formannskapet i Austrheim gjorde i møtet datert 22.10.2020 vedtak om løyve til oppføring av nedbrent SEFRAK-registrert våningshus på gbnr. 152/29.

Vedtaket vart påklaga av Arnumfamilien (eigarar av naboeigedomen, gbnr. 152/11) og klaga vert behandla av formannskapet som opprettheldt vedtaket 14.01.2021. Dagen etter vart vedtaket oversendt Statsforvalteren i Vestland for endeleg klagehandsaming.

Ved e-post datert frå 18.01.2021 kom det inn klage frå grunneigar ved SANDS Advokatfirma DA.

Kommunen vedtok den 04.02.2021 avvising av klaga med grunngjeving att klaga kom inn over 12 veker etter vedtaket vart fatta av formannskapet. Vedtaket er vedlagt saka.

Grunneigar har klaga på avvising av klaga per e-post ved SANDS Advokatfirma DA, datert frå 05.02.2021.

Kommunen sendte så saka vidare til Statsforvalteren i Vestland den 05.02.2021. Saka ble sendt i

retur frå Statsforvalteren til kommunen 11.02.2021.

Klaga hevdar at kommunen bør innvilge oppreisning og realitetsbehandla klaga. Grunngevinga er at vedtaket (byggjeløyvet) uansett er påklaga og ved klagehandsaming hos kommunen og att Statsforvalteren i alle høve kan vektlegge alle anførsler i saka og att det må vere «hensiktsmessig at kommunen vurderer og behandlar de argumenter som er spilt inn i saken». Klaga er vedlagt saka.

Vurdering

Innleiingsvis må det merkast att det må bero på ein misforståing att vedtaket enno er til handsaming hos kommunen. Vedtaket vart sendt til Statsforvalteren i Vestland 15.01.2021 for endeleg avgjerd. Etter dette kom det inn klage frå klagande part.

Det er klart at klagar er part i saka. Avvising av ei klage er eit enkeltvedtak og kan påklagast, jf. forvaltningslova § 2 tredje ledd, jf. § 28. Det er også klart at klaga er komme inn i tide, jf. forvaltningslova § 29.

Spørsmålet er om kommunen likevel skal handsama ein klage som kommunen opphavleg avviste fordi klaga vart sendt inn nesten 3 månader etter vedtaket vert fatta.

Forvaltningslova § 31 gjer på nærare vilkår kommunen mogelegheit til å likevel ta klaga under handsaming:

§ 31. (oversitting av klagefristen).

Selv om klageren har oversittet klagefristen, kan klagen tas under behandling såframt

a) parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå, eller

b) det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

Ved vurderingen av om klagen bør tas opp til behandling, skal det også legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre.

Etter § 31 første ledd bokstav a kan klaga tas under handsaming dersom «*parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversittet fristen.*»

Det er klart at ikkje klaga vert sendt til kommunen før langt over klagefrist ettersom klaga ikkje vart oversendt frå advokatfirmaet, jf. uttale frå advokaten.

Klaga kan likevel tas til handsaming etter § 31 første ledd bokstav b viss «*det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd*».

Etter § 31 andre ledd skal det ved vurderinga om klaga skal handsamast «*også legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre.*»

Etter bestemmelsen er det altså tale om ein konkret skjønsmessig vurdering.

Etter forarbeida til bestemmelsen, Ot.ptp. nr. 3 (1976-77) s. 92, blir det nemnt at «*særlige grunner*» kan vere naudsynt eller formålstenleg å få brakt eit tvilsamt rettsspørsmål ut av verda.

Saka er svært spesiell, med tanke på att det er eit historisk gammalt bygg som brann ned, og søkjast restaurert på ein grunn kor huseigar, ikkje er grunneigar. Dette kan tale for at det føreligg «*særlige*

grunner».

Det skal likevel som nemnt også tas tilbørleg omsyn til dei endring av vedtaket kan vere til skade eller ulempe for ved vurderinga om oppreisning skal gjevast. I denne saka kom klaga inn nesten tre månader etter søkjar fekk melding om det positive vedtaket. Det verkar som klart at endring i vedtak i denne saka vil medføre skade eller ulempe for søkjar. Dette trekk klart i retning av at oppreisning ikkje kan gjevast, sjå nokså tilsvarande i Sak 2001 2 (2001 s. 69) frå SOMB kor klage komme inn like over tre månader frå vedtaksdato.

Kommunen kan ikkje sjå att det føreligg nokon nye opplysningar som sett saka i eit anna lys i vurderinga etter forvaltningslova § 31.

Saka har fleire parter som står mot kvarandre. På den eine sida er tiltakshavar og hans omsyn. På den anna sida er partane som ikkje ønskjer att bygget skal gjenreisast etter brannen på si eigedom og naboeigedomen.

I denne saka er det nokså klart att ved ein eventuell omgjerung av det opphavlege vedtaket, vil også bli påklaga av den som fekk løyve i utgangspunktet. Dette vil medføre ein enda meir langdryg prosess. I forarbeida til forvaltningslova § 33 om saksførebuing i klagesak kjem også dette til uttrykk, jf. Ot.prp. nr. 38 (1964-65) s. 105:

«Etter første ledds første punktum kan underinstansen oppheve eller endre et vedtak dersom den finner klagen grunnet. En slik "omgjøring" fra underinstansens side vil først og fremst være praktisk der det bare er en enkelt part som berøres. Foreligger det kolliderende interesser mellom flere parter, vil en endring i vedtaket lett føre til ny klage fra en av de andre parter, som nå kommer i en ugunstigere stilling. Slike tilfelle vil kunne forekomme i rene interessetvister og i løyvesaker der mange konkurrerer om tildeling – f.eks. i samferdselssaker. Når situasjonen ligger slik an, er det lite hensiktsmessig at underinstansen treffer nytt vedtak, med mindre klagen skulle vise at det første vedtak åpenbart var et feilgrep. For ikke å trekke saken unødige i langdrag, bør klagen ellers sendes klageinstansen til endelig avgjørelse.»

Omsynet til alle partane og effektivitetsomsyn vil også tale sterkt for at saka no får ein endeleg behandling av Statsforvalteren i Vestland.

Det blir nemd at etter forvaltningslova § 34 kan klageinstansen «prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter.» Klageinstans i denne saka er Statsforvalteren i Vestland.

Konklusjon

Det er ikkje grunnlag for å realitetsbehandla klaga på løyve til oppføring av nedbrent SEFRAK-registrert våningshus på gbnr. 152/29, jf. forvaltningslova § 31. Klaga vert difor ikkje tatt til følgje.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for endeleg avgjerd, jf. plan- og bygningslova § 1-9.

